

La banda barcelonina escenifica a Granollers la seva transformació en grup de rock de vocació massiva

Manel, durant el concert del passat divendres a la NAUB1.

Manel estrenen el seu nou directe a la NAUB1

música Que **Manel** tenen assegurat un lloc d'honor als llibres d'història musical d'aquest país no ho confirmen només les xifres vertiginoses -el seu darrer treball, *"Atletes, baixin de l'escenari"*, ha assolit el disc d'or en un obrir i tancar d'ulls-, sinó l'empremta inesborrable que han deixat des de la seva irrupció ara fa gairebé cinc anys. La d'aquell folk-pop de regust amable i discurs quotidià -ara se'n diu costumisme-, deutor tant de **Herman Dune** com del primer **Van Morrison**, que un cop introduït a casa nostra pels barcelonins ha degenerat en tota una allau d'emuladors -alguns sense cap mena d'escrúpol-. La qual cosa ha provocat, a un ritme també vertiginós, que allò que abans sonava fresc i espontani, s'hagi acabat tornant tan previsible com caduc.

Cap problema: Manel no segueixen fórmules, les inventen i desenvolupen sobre la marxa. I quan la indústria no para de buscar ukeleles sota les pedres, ells desen el seu i el canvien per guitarres elèctriques. I, de la mateixa manera, destermen el folk per donar la benvinguda a un rock de tall contemporani que en ocasions sembla apuntar directament als estadiis. Ho van proclamar divendres passat a la NAUB1 de Granollers, davant un públic reduït a 900 afortunats -l'aforament màxim de la sala- i en el marc d'un concert que servia com a assaig general de la gira iniciada oficialment aquesta mateixa setmana al festival barceloní Primavera Sound.

Amb gairebé tres quartes parts del repertori consagrades al material més recent -de la inicial *"Vés, bruixot!"* al final gairebé èpic amb *"Banda de rock"*, passant per la hipnòtica *"Teresa Rampell"*-, el quartet va exhibir a l'escenari el nervi i la musculatura propis del pop de guitarres de la darrera dècada -fins i tot van escoltar-se puntualment ecos de **Muse**, però la cosa no va passar d'un breu en-surt-. Un salt endavant per a mantenir-se vius artísticament, ara que converteixen en or tot allò que toquen. Com a mostra, les revitalitzades lectures d'unes *"Boomerang"*, *"Al Mar!"*, *"Benvolgut"* i *"Ai, Dolors"* que ja han assolit, a aquestes alçades, la condició de clàssics incontestables.

I AQUESTA SETMANA, KLEZMER...

Després de fer córrer rius de tinta arreu del país amb l'estrena del nou directe de Manel, la NAUB1 recupera aquesta setmana la seva programació habitual. Aquest divendres a la nit, hi actuarà la **Barcelona Gipsy Klezmer Orchestra**, probablement el grup de klezmer més respectat a casa nostra. Ritmes de l'est d'Europa com a preludi d'una Festa Cautiva amb el sempre eclèctic **Dj Batonga** als plats. Tot plegat, amb els segells de qualitat del **Colectivo Cautivo** i la pròpia NAUB1.

Dick Oatts & J.A.M. Trio reprenen el Cicle de Jazz

Dick Oatts & J.A.M. Trio van ser els encarregats, divendres passat, de reprendre la programació del 38è Cicle de Jazz al Casino de Granollers, interrompuda la setmana anterior amb motiu de la Fira de l'Ascensió. La formació va interpretar un repertori on la tradició europea del jazz es banya amb elements avantguardistes i influències de la música clàssica. El Casino es tornarà a omplir de jazz aquest divendres a la nit amb un duet de luxe, **Adrian laes & Horacio Fumero**. RdV

| XAVIER SOLANAS

br

Petit Indie fa circular pel món 25 cd's de Solé

Interessant iniciativa la del segell discogràfic vallesà **Petit Indie**. Inspirant-se en la pràctica del **BookCrossing**, els seus responsables han iniciat el que ells mateixos han batejat com a **CD-Crossing**. És a dir, deixar discos compactes en espais públics com taules de bars, autobusos, parades de metro o bancs de parcs, perquè la gent els agafi i els faci circular de mà en mà. Ho han fet amb 25 còpies del seu darrer llançament, *"Em perdono"*, debut de **Solé** -projecte personal del calderí **Ramon Solé**, component dels celebrats **LoLa**-. Cada unitat inclou informació i enllaços sobre l'artista, així com instruccions perquè qui la trobi la mantingui en circulació, arribant d'aquesta manera la música de Solé a tants destinataris i ubicacions com sigui possible.

Una pràctica original, assequible econòmicament i en qualsevol cas interessant tant per al segell com per al propi artista. Per a enregistrar l'àlbum en qüestió, Solé ha utilitzat tot el que tenia al seu abast -instruments que encara no havia après a tocar, estris casolans...- per tal de fer música com qui comença de zero. L'objectiu, retrobar una vocació que creia haver perdut i tornar-se a sentir músic, havent assumit que mai assolirà el mal anomenat èxit massiu i que el seu lloc és a les trinxeres. El resultat, un majúscul exercici d'introspecció i, sobretot, de renaixement artístic. OS

La Troba Kung Fu, a París

El grup garriguenc de música mestissa **La Troba Kung Fu** va actuar la setmana passada al Theatre de la Ville de París. Un escenari emblemàtic de la capital francesa que ja havien trepitjat anteriorment noms il·lustres de la música catalana com **Lluís Llach**. Els de **Joan Garriga** hi van presentar el seu proper disc, *"Santalegría"*, que veurà la llum el mes que ve a través del segell **Chesapik**. La bona entrada registrada i l'entusiasme del públic al llarg de tot el concert van evidenciar la bona acollida amb què compta aquesta formació vallesana a l'altra banda dels Pirineus. RdV